

feil, der er gaaet over i denne Betænkning fra Betænkningen ifjor; der er et Hul formeget. Da Bevillingen udtryffeligt ansættes til en Kvantitet, har jeg troet det rigtigt at gjøre opmærksom paa denne Trykfeil. — De Vædringsforslag til § 24, som ere tiltraadte af det hele Udvalg, skal jeg ikke opholde det ærede Thing med at udtale mig nærmere om. — Under Nr. 100 er der af Udvalgets Flerthal stillet et Forslag om at nedsætte den foreslangte Sum med 5,000 Kr. Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending imod Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, men jeg skal kun i Anledning deraf gjøre opmærksom paa, at den tilsyneladende meget betydelige Forskielse af Kontoen fra 170,000 Kr. forrige Aar til 190,000 Kr. dette Aar, en Forskielse, som jo, naar Vædringsforslaget vedtages, vil indskrænke sig til 15,000 Kr., for en meget væsentlig Del hidrører fra, at man har anset det for nødvendigt at give Lønningstillæg til en Klasse af Betjente under Soldvæsenet, der i Forveien er lavt lønnet, og som man ikke paa nogen anden Maade har kunnet tildele noget Tillæg. Det er Hørsbetjentene, af hvilke der, om jeg ikke husker feil, alene i Kjøbenhavn findes en 50 Stykker foruden dem, der findes andre Steder. — Den ærede Ordfører har allerede angivet, at jeg ikke har noget Væsentligt at indvende imod de to Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 101 og 102. Hvis Vædringsforslaget under Nr. 102 vedtages, ville tre nyttige, men ganske vist ikke nødvendige Arbejder paa Kjøbenhavns Soldbod blive udsatte til et andet Aar; men jeg er gaaet ind paa denne Nedsættelse i Anerkjendelse af, at det alligevel er noget meget Betydeligt, som i det kommende Finantsaar vil blive udført paa Kjøbenhavns Soldbodplads til Forbedring af Forholdene. Der bør saaledes ikke indvendes Noget imod, at Anvendelsen af et saadant mindre Beløb, som der her er Tale om, bliver udsat til et kommende Aar. — De to næste Vædringsforslag, under Nr. 103 og 104, vilde jeg ønske ikke vare fremkomne. Jeg kan ganske vist ikke paasta, at det ikke vil være gjørligt at vedligeholde Soldbygningerne for et mindre Beløb end 133,000 Kr., thi denne Sum fordeler sig paa en stor Mangfoldighed af Bygninger, af hvilke jeg selvfølgelig kun kjender et aldeles forsvindende Tal, men jeg maa gjøre den almindelige Bemærkning gjældende med Hensyn til den her foreslaaede Nedsættelse — lidt over 20pCt. — at det overhovedet er en slet Økonomi at vedligeholde stet. En saa lille Nedsættelse som denne kan ganske vist ikke foranledige en Minister til at gjøre nogen alvorlig og stærk Modstand angaaende den, men jeg tror kun at skynde at gjøre den almindelige Bemærkning gjældende, at det, der i Diebliffet synes at være en Besparelse, i Virkeligheden efter min Opsættelse er en Udsling. Det Vedligeholdelsesarbejde, der ikke gjøres iaar, men som paa Grund af manglende Bevilling maa udsættes til næste Aar, kommer igjen, og det med et meget større

Beløb end et Aars Rente. Det andet Vædringsforslag, det under Nr. 104, gaar ud paa at formindske det Beløb, der er paaregnet til usorudselige Bygningsudgifter. Derom vil jeg kun sige, at denne Konto i foregaaende Aar har været for svag til, at man deraf har kunnet afholde de usorudsete Bygningsudgifter, som man har anset for at være nødvendige og ønskelige, og det er Grunden, hvorfor den i Aar er noget forhøjet. — Derjom jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, er Meningen med Vædringsforslaget under Nr. 105 kun den, at man vil betegne, at Lantiemen ved Livsforfikkingsanstalten ikke giver Afgang til Dyrtidstillæg, det vil sige, at dette ikke ogsaa kan beregnes af Lantiemen. Jeg tør vel altsaa ogsaa antage, at det er den ærede Ordførers og Udvalgets Mening, at Lantiemen heller ikke kommer i Betragtning ved Afgjørelsen af, hvorvidt Tillæg overhovedet kan gives vedkommende Embedsmand paa Grund af hans Lønnings Størrelse. Ved selve Vædringsforslaget bliver kun det ene Spørgsmaal absolut afgjort, og jeg tror altsaa, det er rigtigt, at jeg søger at faae fuld Klarhed om dette Punkt. Derjom der ikke fremkommer nogen Indvending imod, hvad jeg her har fremsat, og Vædringsforslaget skal blive vedtaget, antager jeg altsaa, at Meningen er den, at Lantiemen ikke i nogen Retning kommer i Betragtning, ved Tildelelsen af Dyrtidstillæg. Den ærede Ordfører bemærkede, at Summen 500 Kr. var løst greben; men den er i saa Fald greben temmelig helbigt; thi naar jeg beregner Dyrtidstillæggets Størrelse efter de nu bestaaende Lønningsforhold, saaledes, at Lantiemen ikke kommer i Betragtning og at Lønninger over 4,400 Kr. ikke tildeles Dyrtidstillæg, vil Nedsættelsen blive 512 Kr. 80 Dre i Stedet for de løst grebne 500 Kr.; det er altsaa mærkvaerdig godt gjort. Der ligger imidlertid ganske vist i Vedtagelsen af dette Vædringsforslag mere end en blot Afgjørelse af Lantiemespørgsmaalet; thi denne Nedgang af 500 Kr., eller rigtigere 512 Kr. 80 Dre, hidrører kun for en mindre Del fra, at Lantiemen ikke kommer i Betragtning, men derimod for en stor Del fra, at Grændsen for, hvad der overhovedet kan gives Tillæg til, nedsættes fra 8,000 Kr., til 4,400 Kr. Dette Vædringsforslag staar altsaa i en meget nøie Forbindelse med det Vædringsforslag, der af det ærede Udvalg er stillet til § 26 om, at Grændsen for, hvad der kan gives Dyrtidstillæg til, nedsættes fra 8,000 Kr. til 4,400 Kr. — Jeg tror, at der i det foreliggende Afsnit endnu kun er et Spørgsmaal, som er rettet til Finantsministeren, og hvorom jeg klart skal udtale mig. Det er nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være ønskeligt at faae udmøntet 50-Drestykker foruden den øvrige Skillemont. Jeg skal i den Anledning bemærke, at der efter min Formening ikke kan være Tale om at skride til Udmøntning af nye Møntforter, før man er færdig